

Список використаної літератури:

1. Про Стратегію реформування системи публічних закупівель (дорожню карту) // Розпорядження Кабінету Міністрів України від 24.02.2016 р. № 175-р [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/175-2016-%D1%80?test=XX7MfyrCSgky0r1lZiLSy/hoH14qcs80msh8Ie6>
2. Про публічні закупівлі: Закон України від 25.12.2015 р. // Відомості Верховної Ради України. — 2016. — № 9. — Ст. 89.
3. Белінська Г.В. Актуальні проблеми державних закупівель в Україні в умовах реформування // Вісник КрНУ ім. М.Остроградського. Випуск 5/2016 (100). — С. 125-131 [Електронний ресурс] Режим доступу: www.kdu.edu.ua/2016_5_125_5-2016.pdf
4. Про Антимонопольний комітет України: Закон України від 26.11.1993 р. // Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 50. — Ст. 473.
5. Про захист економічної конкуренції: Закон України від 11.01.2001 р. // Відомості Верховної Ради України. — 2001. — № 12. — Ст. 64.
6. Цебак І. Оскарження публічних закупівель у АМКУ [Електронний ресурс] — Режим доступу: uryst.lviv.ua/Публікації/category/3/message/1018
7. Стесенко Ю. Практичні аспекти оскарження публічних закупівель в Україні // Юридична газета online 10.04.2017 р. [Електронний ресурс] — Режим доступу: yur-gazeta.com

ДАНИЛЕНКО Ю. С.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри адміністративного і фінансового права

ПРОЦЕДУРА ОЦІНЮВАННЯ КАНДИДАТІВ НА ДЕРЖАВНУ СЛУЖБУ: ПОНЯТТЯ ТА ХАРАКТЕРНІ ОЗНАКИ

Варто акцентувати увагу на тому, що порядок вступу на державну службу, як за умови конкурсного відбору, так і позаконкурсного, передбачає наявність специфічної процедури оцінювання кандидатів на державну службу. Вбачається за необхідне звернутися до з'ясування сутності названої процедури.

Правова регламентація процедури оцінювання кандидатів на державну службу здійснюється як на законодавчому рівні, так і через прийняття відповідних підзаконних нормативно-правових актів. Нормативну основу становлять: Закони України «Про державну службу», «Про запобігання корупції», Постанова Кабінету Міністрів України «Про Затвердження Порядку проведення конкурсу на зайняття посад державної служби», Наказ Національного агентства з питань державної служби «Про затвердження Переліку тестових завдань для кандидатів, які

пройшли перевірку документів, передбачену частиною першою статті 26 Закону України «Про державну службу».

Процедура оцінювання кандидатів на державну службу представляє собою динамічне явище, яке не обмежується вчиненням окремої дії, а є сукупністю дій, які розташовані у визначеній логічній послідовності. Відтак є підстави визначати названу процедуру як особливу адміністративну процедуру, якій властиві характерні ознаки, склад учасників та своєрідна стадійність.

Процедура оцінювання кандидатів на державну службу характеризується такими ознаками як: а) регламентування названої процедури нормами адміністративного права; б) є формою реалізації особливого виду публічно-владної діяльності — публічного управління [1, с. 19]; в) обов'язкова участь спеціального суб'єкта — органу державної влади або місцевого самоврядування (їх посадових чи службових осіб); г) спрямування процедури на впорядкування, охорону та розвиток суспільних відносин в сфері державної служби; д) зорієнтованість на досягнення специфічної мети, а саме — здійснення оцінки всіх кандидатів на державну службу та визначення відповідності кожного з них встановленим вимогам та як результат добір на посади державної служби лише високваліфікованих фахівців.

Узагальнивши вищезазначені ознаки, видається можливим визначити поняття процедури оцінювання кандидатів на державну службу як встановлений адміністративно-правовими нормами порядок діяльності повноважних суб'єктів з оцінки кандидатів на посади державної служби та визначення відповідності кожного з них встановленим законодавством вимогам.

Аналіз законодавства про державну службу дозволяє виокремити перелік суб'єктів, які приймають участь у процедурі оцінювання кандидатів на державну службу, серед яких наступні: кандидати на державну службу, конкурсна комісія, Комісія з питань вищого корпусу державної служби, керівник державної служби, служба управління персоналу, адміністратор, представники громадськості.

Процедурі оцінювання кандидатів на державну службу властива своєрідна внутрішня будова. Поділ законодавством процедури оцінювання кандидатів на державну службу на етапи є не зовсім вдалим, оскільки класична теорія юридичного процесу основними структурними елементами визначає стадії, а етапи є лише їх внутрішньо відокремленими частинами. У зв'язку з цим, можна запропонувати інший підхід до формування структури названої процедури, заснованої на визнаному підході (тобто першочергово виокремлення стадій, потім етапів та низки процедурних дій).

З урахуванням вищезазначеного, за доцільне вважається виокремлення таких стадій та етапів як: 1) стадія підготовки до проведення оцінювання кандидатів на державну службу: а) розроблення та затвердження посадових інструкцій; б) формування профілів професійної

компетентності та визначення вимог до рівня професійної компетентності кандидатів на державну службу; в) формування складу конкурсної комісії; г) визначення методів оцінювання кандидатів на зайняття вакантних посад; 2) стадія проведення оцінювання кандидатів на державну службу: а) попередній розгляд поданих документів на відповідність встановленим вимогам; б) проведення тестування та визначення його результатів; в) розв'язання ситуативних завдань та визначення їх результатів; г) проведення співбесіди та визначення її результатів; 3) стадія ухвалення рішення — а) узагальнення результатів оцінювання; б) прийняття рішення; в) оголошення результатів; 4) стадія оскарження рішення.

Список використаної літератури:

1. Картузова І.О. Адміністративно-процедурне право: навч.-метод. посіб. / І.О. Картузова, А.Ю. Осадчий. — О. : Юрид. л-ра, 2008. — 288 с.

БІЛА-ТЮРІНА Ю. З.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
здобувач кафедри адміністративного і фінансового права

ОЗНАКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ПОСЛУГ ТА ЇХ ХАРАКТЕРИСТИКА

Завданнями Національної поліції є надання поліцейських послуг. Якщо виходити з того, що єдиним завданням органу — представника силового блоку держави є надання послуг, можна зробити висновок, що і вся діяльність держави набуває характеру сервісу. Така точка зору має своїх прихильників, але поки що не в повній мірі сприймається політичною елітою, суспільством, науковою спільнотою.

Поліцейські послуги є частиною більш широкої правової категорії «публічні послуги», які на теоретичному рівні можна вважати вже достатньо опрацьованими. Основними ознаками публічних послуг є те, що вони: по-перше, забезпечують загальнозначущу діяльність; по-друге, мають необмежене коло суб'єктів надання (як правило, органи публічного управління); по-третє, поєднують як публічний, так і приватний інтерес [1, с. 176].

Поліцейські послуги не є кінцевим результатом діяльності поліції, вони можуть визнаватися послугами лише з точки зору розуміння її як процесу діяльності, або нерозривної єдності діяльності і результату, що споживається в процесі його створення. Підтверджує такий підхід до визначення поліцейської послуги необхідність систематичності